

Π Ρ Ο Λ Ο Γ Ο Σ .

Ἐὐδαιμονία, ἢ εὐτυχία μιᾶς κοινότητος προέρχεται ἀπὸ τῆς δικαίας, ἢ ὀρθῆς νόμου, ἢ ἀπὸ τὴν ἀκριβῆ αὐτῶν παρατήρησιν· τῆτο χωρὶς δυσκολίας καταλαμβάνει ἔχι μόνον ὁ πεπαιδευμένος, ἢ σπουδαῖος, ἀλλὰ ἢ ὁ ἀμαθής, ἀρκεῖ μόνον νὰ μὴν εἶναι ὑπερημένος ἀπὸ τὸ ὀρθόν φυσικόν λογικόν. Οἱ νόμοι, ὡς μία Βρῦσις, ποτίζουσι τὰς ἀνθρωπίνες πράξεις, αὐξάνουσι, ἢ θρέφουσιν ἐκεῖνον τὸν γεννὸν δεσμὸν, μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, ἐκ τῆ ὀποιᾶ κρέμαται ἢ ἀνθρώπινος εὐδαιμονία, καλλιεργῶσι, ἢ συμβοηθεῖσι ταῖς τέχναις, αἰτινες τόσο ἀναγκαῖαι εἰσὶν, εἰς τὴν βραχεῖαν ταύτην τῶν ἀνθρώπων ἐπιμονήν, εἰς τὸν παρόντα κόσμον. Καὶ τῆ ἀληθείᾳ, μία κοινότης, χωρὶς νόμων, ἢ μὲ νόμους ἀδίκους, ἢ ψευδεῖς, δύναται νὰ ὀνομασθῆ, μία συνάφροσις ἀλόγων ζῶων, φερόμενον τὸ κατ' ἐν εἰς ἐκείνην τὴν κακίαν, ὅπῃ τὰ πάθη, ἢ ἡ διεφθαρμένη φύσις τὸ σύρει, ἢ τις τέλος πάντων, ἀντὶ νὰ ὀδηγήσῃ τὸ ζῶον εἰς τὸν βαθεῖον τῆς ἐφετῆς εὐδαιμονίας, τὸ κρημνίζει εἰς τὸ βάραθρον τῆς δυστυχίας, ἢ ἀπωλείας, ἢ φαιστοτρόπως διαλύεται αὐτὸ τὸ ἐν, αὐτὴ ἢ κοινότης.